

[Industriministeren]

tværtimod udtryk for en klar interesse ikke blot for en videreførelse, men også for en udbygning af den offentlige erhvervsfremmeindsats.

Gennem aktiv deltagelse i den daglige administration af de forskellige ordninger er erhvervene også med til at sikre, at vi netop ikke begunstiger særinteresser, men at alle har lige adgang til at benytte den tilbudte bistand, når de i øvrigt opfylder de vilkår, der er fastsat i de enkelte ordninger for at sikre, at de anvendes så effektivt som muligt til at opnå de formål, de tager sigte på.

Jeg må derfor tage afstand fra dette forslag.

De to forslag om iværksætterpolitik vedrører et emne, der vil være velkendt for folketingsmedlemmerne. Det radikale forslag er en genfremsættelse af et tilsvarende forslag fremsat af det radikale venstre i februar i fjor og behandlet her i tinget den 15. marts 1979.

Jeg kan med hensyn til punkt 1 i venstres forslag og punkt 1 og 2 i det radikale forslag i alt væsentligt erklære mig enig i daværende handelsminister Arne Christiansens udtalelser her i tinget ved den nævnte første behandling den 15. marts i fjor, idet jeg blot kort skal sammenfatte disse synspunkter i følgende bemærkninger.

For det første, at vi kan være enige om, at det er i samfundets interesse at give folk, der starter ny virksomhed, så gode forhold som muligt for at få noget positivt ud af deres initiativ, hvilket vi da også allerede på forskellig måde gør en hel del for; det skal jeg senere komme tilbage til.

For det andet, at vi let bringer os i modsætning til den typiske iværksætters natur, hvis vi prøver at blande os i hans idé og fortælle ham, hvordan han skal bære sig ad. Jeg tror fortsat, det er rigtigt, at vi ikke kan fremme lysten til at etablere nye virksomheder ved at oprette nye råd og nye sekretariater.

For det tredje finder jeg, at det fortsat vil være meget uheldigt at blande de teknologiske institutters funktion som upartiske rådgivere sammen med rollen som bevilgende myndighed for tilskud og lavt forrentede lån. Jeg skylder at tilføje, at jeg er vidende om, at institutterne heller ikke selv ville bryde sig om en sådan sammenblanding.

For det fjerde vil jeg gerne føje hertil, at det ikke sjældent bebrejdes os, at vore er-

hvervsfremmeordninger er for mangfoldige og deres administration for spredt og for uoverskuelig.

Vi har netop foretaget en oprydning i disse ordninger og har i denne forbindelse koncentreret administrationen af dem i 3 styrelser, der hver arbejder på sit afgrænsede felt og med god indbyrdes koordinering. Jeg ville være meget betænkelig ved at bryde den overskuelighed, vi således netop har opnået, ved nu på ny at oprette et råd og et nyt sekretariat med opgaver, der klart ligger inden for dem, der allerede varetages af de bestående styrelser.

Endelig vil jeg gerne understrege, at iværksætterproblemerne er en del af de erhvervspolitiske problemer i bred forstand, som vi netop i disse dage beskæftiger os intenst med i forbindelse med de politisk-økonomiske forhandlinger.

Regeringen har lagt op til, at vi får tilrettelagt en langsigtet erhvervspolitik, der nødvendigvis må omfatte en bred vifte af foranstaltninger, der må være en blanding af nydannelse og udbygning af velkendte og fungerende ordninger. Denne politik agter vi at tilrettelægge i nær kontakt med erhvervenes organisationer på ejer- og på medarbejderside, for mit eget vedkommende gennem drøftelser i et industripolitisk kontaktudvalg, som vil få lejlighed til at se nærmere på de forskellige muligheder, der foreligger for bl. a. at udbygge de erhvervspolitiske virkemidler med nye tiltag.

Vi ved, at vi befinder os i en meget vanskelig situation. Vi er indstillet på, at vore knappe ressourcer i stigende omfang må flyttes over i det producerende erhverv, som konkurrerer på eksportmarkederne såvel som på hjemmemarkedet. Men vi er da nødt til at prioritere, så vi sætter ind på netop de områder og anvender netop de fremgangsmåder, hvor vi får mest muligt ud af indsatsen.

Derfor er det vigtigt, at vi giver os tid til at overveje de muligheder, vi har, og til at høre efter de råd, vi kan få ved en saglig drøftelse af forslagene med erhvervenes organisationer på leder- såvel som på medarbejderside.

Lad mig som et eksempel nævne det radikale forslags punkt 3 om kommunale iværksætterhuse. Det er en tanke, der har været fremsat adskillige gange, og som man mange steder også har arbejdet seriøst med. Men det